

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.126/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.415/2023/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2022. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszak tekintetében hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, egyebekben részben megváltoztatja, és a megbízási díj összegét 695.700 (hatszázkilencvenötezer-hétszáz) forintra leszállítja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2021. július 3. napjában határozza meg, részben pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. napjától 2022. október 31. napjáig tartó időszakban az alperes hivatásos állományú tagjaként körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot a helységi Rendőrkapitányságon; működési körzete település1 település volt, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további hét településre terjedt ki. A felperes a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati, a TIK (a továbbiakban: TIK) által elrendelt küldési, elővezetési, őrzési, átkísérési, kísézői és rendezvénybiztosítási feladatokat, továbbá részt vett különböző rendőri akciókban, valamint közreműködött szabálysértési elkészítő eljárás lefolytatásában és őrizetbe vétel elrendelésében. Mindezek ellentételezése céljából megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője – 2019. november 1. és 2022. október 31. napjai közötti vizsgálva az állított többlettevékenységet – elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes a pontosított keresetében az alperest a 2019. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig tartó időszak vonatkozásában 1.043.568 forint megbízási díj és annak 2021. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22. és 24-25. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasításra, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. §-ára alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, mivel több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 715.025 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 60-61. §-aiban, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 33. § (1)-(2) bekezdéseiben, 35. § (4) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2) és (4) bekezdéseiben, a KMB Szabályzat 1-2., 13., 18., 21-22., 24-25., 30-31., 44. pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 1.1., 3.4., 6., 10. és 153. pontjaiban foglaltakra alapította. Kifejtette, hogy a körzeti megbízottnak alapvetően a saját működési körzetében kell biztosítani az általános rendőrségi feladatellátást, járőrszolgálatra kizárólag a működési körzetében osztható be kivételes jelleggel. Megállapította, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, és a munkáltató ezt nem bővítheti korlátlanul, az alperesi utasításra ellátott, más munkakörbe tartozó feladatok nem maradhatnak ellentételezés nélkül. A Kúria kialakult joggyakorlatára hivatkozással rámutatott, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következőleg akkor illetheti meg a felperest megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztáshoz kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik a szolgálati beosztásához, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. A felperes által végzett járőrfeladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához, e feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel látta el. Az alperes a KMB Szabályzat 25. pontjában írtakat is megsértette, amikor a felperest fogda- és kísérori feladatokra igénybe vette. Alaptalanul hivatkozott az alperes a Hszt. 60-61. §-ai szerinti átrendelésre, a perbeli szolgálatok ellátása során annak jogszabályi feltételei nem valósultak meg, arra vonatkozóan megfelelő írásbeli utasítás nem készült, a TIK által táblázatba foglalt feladatmeghatározás nem felel meg az átrendelésre vonatkozó szabályoknak. Elfogadta az alperesnek a Legfelsőbb Bíróság EBH2011. 2350 számú elvi határozatára való hivatkozását, s ennek alapján azon érvelését, amely szerint a felperes csapaterőben történt feladatellátása nem minősül többlet-feladatellátásnak. Ez okból mellőzte a perbeli időszakban szereplő többlet-feladatellátások közül az említett szolgálatfajttával érintett napokat, és megállapította, hogy így számos olyan hónap van, amely esetében a felperes egymást követően havi 2 szolgálatot meg nem haladóan látott csak el többletszolgálatot. Mindemellett – a többlet-feladatellátás gyakoriságát a teljes peresített időszak vonatkozásában vizsgálva – azt is megállapította, hogy ez az említett időszakban az eseti jelleget meghaladó mértékű volt, ami pedig a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozza a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Ugyanakkor ennek összegszerű meghatározása során nem hagyható figyelmen kívül a jelzett hónapokban jelentkező kisebb munkateher, ami a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.307/2022/4. számú ítéletét is figyelembe véve az ellentételezés alacsonyabb mértékében értékelendő. Ennek megfelelően a megbízási díj összegének meghatározása során a számításának alapját képező rendvédelmi illetményalap felperes által kért 75 %-os mértékét valamennyi hónap esetében egységesen 50 %-ra mérsékelte.

[5] A Kúria Kf.VIII.39.912/2021/4. és Kf.III.39.749/2021/5. számú ítéleteit felhívva nem fogadta el az alperesnek a 2022. december és 2023. január hónapokra előterjesztett felperesi igény idő előttiségére való hivatkozását.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, ennek keretében elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a havi többlet-feladatellátások felülvizsgálata révén az „indokolatlan” hónapok kizárásával a megbízási díj 347.850 forintra történő leszállítását, harmadlagosan a perbeli időszak valamennyi hónapja tekintetében a megbízási díjnak az illetményalap 25 %-ában történő megállapítását kérte.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg, és a felperes megbízási díjra való jogosultsága kapcsán a jogszabályokat tévesen értelmezte, mindennek következtében az elsőfokú ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit.

[8] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt aényt, miszerint a helységli Rendörkapitányság állományából mindössze 2 fő „járör jellegű” beosztásban lévő személy volt három hónapon túl távol, miközben a kapitányság állományából 12 fő indított pert megbízási díj megfizetése iránt. Érvélése szerint a távollevők számát figyelembe véve 12 fő nem tudott volna folyamatosan más beosztáshoz tartozó feladatokat ellátni.

[9] Állította, hogy a veszélyhelyzet idején teljesített szolgálat nem alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot, mivel az ezen időszakban ellátott feladatok a körzeti megbízott munkaköréhez tartoznak, azokat köteles ellátni. E feladat ellátására nincs külön vészhelyzeti rendör állomány, nincsen rá külön beosztás sem, hanem az valamennyi rendör együttes feladatellátását jelenti, tehát erre az esetre külön munkakör nem értelmezhető. A veszélyhelyzeti feladatellátás a csapaterőben teljesített feladatvégrehajtáshoz hasonló, amely az ítélezési gyakorlat szerint nem jogosít megbízási díjra.

[10] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a KMB csoport létrehozásának a célját, valamint a KMB csoport és a körzeti megbízott működési körzete közötti különbséget, a kettő között nincs határvonal, a körzeti megbízottnak a KMB csoport teljes működési körzetében el kell látnia a feladatait. Ezt a jogértelmezést erősíti a KMB Szabályzat 2012. augusztus 12-től módosult 2. pontja is. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének és 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napján hatályba lépett módosításából az következik, hogy a jogalkotónak a kialakult joggyakorlattal ellentétben eredetileg is az volt a szándéka, hogy a hivatásos állomány tagjai ne kapjanak megbízási díjat olyan feladatellátásért, amely kapcsolódik az eredeti beosztásukhoz, nem okoz jelentős többletterhelést, és amelynek a végrehajtása minden rendör kötelessége. Álláspontja szerint annak ellenére, hogy a módosítás nem érinti a jelen perbeli időszakot, az abban kifejeződő jogalkotói szándék a perbeli időszakban alkalmazandó jogszabályok értelmezésénél is irányadó.

[11] Megállapítható, hogy a rendőrségnél két külön szabályzat van a járörökre és a körzeti megbízottakra, azonban ezek feladatai részben fedik egymást, vagyis a felperes is köteles volt járölfeladatokat ellátni, ami számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, ami a járölfeladathoz képest többlettevékenységet nem jelent, azt a körzeti megbízottnak is végeznie kell. A KMB Szabályzat 36. pontjával ellentétes az elsőfokú ítélet [72] bekezdése, amely azt rögzíti, hogy a munkáltató azért ad a többletfeladatok ellátására külön parancsot, mert azok nem tartoznak a felperes munkaköri

leírása szerinti feladatai közé. Ezzel szemben szolgálattervezetet (parancsot) akkor is kell készíteni, ha a körzeti megbízott a KMB Szabályzat szerinti szorosan vett feladatait látja el.

[12] Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy a KMB Szabályzat öt különböző esetben teszi lehetővé a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonását; ezeket külön-külön kellett volna vizsgálni. Az elsőfokú bíróság ellentétes álláspontra helyezkedett azzal a kialakult bírói gyakorlattal, hogy a megbízási díjra való jogosultságot havonta kell vizsgálni és megítélni ([92] bekezdés). Azokra a hónapokra nézve, amikor az igényjogosultságot megalapozó tevékenység nem haladja meg az 1-2 alkalmat, a feladatellátás eseti jellege miatt nem jár megbízási díj.

[13] Az összecszerűség körében akként érvelt, hogy a munkáltató mérlegelési jogköre a mérték megállapítása. Az elsőfokú bíróság a 75 %-os mérték meghatározásával elvette e mérlegelési jogkörét; érvei figyelmen kívül hagyásával megsértette a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését. A felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatot látott el, amelyhez kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így az magasabb összegű megbízási díjat nem alapoz meg, ezért indokolt az 50 %-os mértékre csökkentés. Figyelemmel azonban a pereskedő körzeti megbízottak számára és a ténylegesen hiányzó létszám arányára, az 50 %-os mértéknek az állomány tagjai közötti megosztása szükséges, ami 25 %-os mérték megállapítását indokolja (31/2015. BMr. 35. § (5) bekezdése).

[14] Iratellenes az elsőfokú ítélet [78] bekezdésében szereplő okfejtés, amely azt a kérdést tárgyalja, hogy a körzeti megbízottnak milyen, a bünygyi szolgálati ághoz tartozó feladatai vannak. A perben a felek részéről e körbe tartozó tényállítás nem hangzott el, annál is kevésbé, hiszen az illetékességi területén a körzeti megbízottak nem végeznek nyomozóhatósági tevékenységet.

[15] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással kiemelte, hogy az e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Rámutatott, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot: csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70 %-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. Az alperes különleges jogrendre történt hivatkozását – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta. E körben felhívta a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletét. Hangsúlyozta, hogy a megbízási díj mértéke megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, valamint az alperes e körben jogszabálysértést nem jelölt meg. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; a járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszeresek voltak. Az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízott és a járőr beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-ével történő módosulásával kapcsolatban kifejtette, hogy a munkáltatónak nincs korlátlan szabadsága a normaalkotás során, arra jogszabályi felhatalmazás alapján, annak keretei között van csak lehetősége. A Kúria döntéseire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása ezáltal

nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[16] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése a pergátló akadállyal nem érintett körben helytálló.

[18] A másodfokú bíróság hivatalból megállapította, hogy a felperes a 2019. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszakra előterjesztett kereseti kérelmével a szolgálati panaszt elutasító határozatszám 1 számú határozattal elbírált időszakon (2019. november 1 - 2022. október 31.) túlterjeszkedett; a törvényszék téves jogi álláspontot foglalt el azzal kapcsolatban, hogy a felperes a panaszelbírással nem érintett (2022. november 1 - 2023. január 31. közötti) időszakra is érvényesíthet megbízási díjigényt.

[19] Ahogyan arra a Kúriának a közszolgálati jogviszonyokban a megelőző eljárás fogalmáról szóló 1/2022. (VI. 08.) KK véleménye is felhívta a figyelmet, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak – pl. a Hszt. hatálya alá tartozó, a szolgálati panasz elbírálására irányuló eljárásnak – kell megelőznie. A Kp. 48. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az (1) bekezdés a)-j) pontjában foglaltakat az egész eljárás során hivatalból veszi figyelembe. A keresetlevél visszautasításának elmaradása esetén – az eljárás későbbi szakaszában – az eljárás megszüntetésének szabályait kell alkalmazni [Kp. 81. § (1) bekezdés a) pont]. A Kúria és a Fővárosi Ítéltábla több döntésében is arra az álláspontra helyezkedett (Kúria Kf.VII.45.197/2021/4., Kfv.VII.39.633/2021/5., Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.389/2023/4., 4.Kf.700.428/2023/5.), hogy a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, illetménykülönbözetre, amelyet a felperes a panasz eljárás keretében nem igényelt és az alperes nem bírált el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panasz eljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). A felperes keresetében megjelölt, 2022. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint más közigazgatási eljárás megléte hiányában – idő előttinek bizonyult, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alatti figyelemmel a Kp. 81.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás e részben történő megszüntetésének lett volna

helye. Emiatt a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezve a szolgálati panasszal el nem bírált időszakra, a 2022. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig igényelt megbízási díj iránti kereset erejéig az eljárást megszüntette.

[20] Az ítéltábla rámutat, a keresetváltoztatásra vonatkozó perrendi szabályok alkalmazása – az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben – nem eredményezheti azt, hogy a kereset olyan időszakra is kiterjeszthető legyen, melyre nézve a per megindításának előfeltétele (az adott időszak tekintetében a szolgálati panaszt elbíráló határozat rendelkezésre állása) nem teljesül.

[21] Az alperes fellebbezésével összefüggésben az ítéltábla megállapította, hogy a másodlagos fellebbezési kérelem nem felel meg a Kp. 100. § (2) bekezdés c) pontjában előírt „határozottság” követelményének. A Kp. kommentár szerint „[a] kérelem nem lehet bizonytalan vagy félreérthető, esetleg feltételhez kötött. Csak az olyan fellebbezési kérelem fogadható el, amelyik határozott, konkrét, amelyből kétségtelenül megállapítható, hogy a fellebbező milyen döntést vár a másodfokú bíróságtól”. Az alperes a fellebbezésében azt kérte, hogy a bíróság a perbeli időszak hónapjait megvizsgálva csak azok tekintetében állapítson meg megbízási díjat, amelyeknél az „indokolt”, ily módon kérve a megbízási díj leszállítását. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete [92] bekezdésében 25 hónap tekintetében elismerte, hogy ezek esetében alappal vitatott a megbízási díjra való jogosultság. Mindezen körben az ítéltábla arra mutat rá, hogy „a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelem” a jogorvoslati beadvány valamennyi elemének konkrét és pontos meghatározását jelenti, vagyis a perbeli esetben nemcsak a megítélni kért megbízási díj összegének, hanem azoknak a hónapoknak a meghatározását is, amelyek tekintetében az alperes a megbízási díjra való jogosultság hiányát állítja, bemutatva e hónapok tekintetben a jogosultság hiányának indokait is. Ehhez nem elegendő az elsőfokú ítélet [92] pontjára történő utalás, mivel e helyütt a törvényszék nem jelölte meg a szóban forgó 25 hónapot. Hivatkozott ugyan a 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben felsorolt hónapokra, azonban ez nem pótolja a fellebbezés hiányzó tartalmi elemeit, a kialakult joggyakorlat szerint ugyanis a jogorvoslati beadványban kifejezetten elő nem adottak nem képezhetik a fellebbezési eljárás tárgyát (Kúria Kfv.II.37.151/2020/7., Kfv.I.35.048/2021/9., Kf.IV.39.177/2022/14.). Egyébiránt a perbeli esetben azért sem megalapozott az alperes hivatkozása, mert az elsőfokú bíróság a 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben felsorolt esetek közül csak azokat nem fogadta el többlet-feladatellátásként, amelyeknél a felperes csapatszolgálati feladatot látott el, míg a migrációs ellenőrzést és határszolgálatot elfogadta. Az elsőfokú ítéletből nem állapítható meg az, hogy a törvényszék valamely konkrét hónap tekintetében ne látta volna fennállónak a többlet-feladatellátást. Mindezek következtében az alperes másodlagos fellebbezési kérelme nem felel meg a fenti jogszabályi követelménynek, ezért azt az ítéltábla nem vizsgálta.

[22] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[23] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban a felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt eset fennállását.

[24] Amiként az ítéltábla és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.45.117/2022/4.).

[25] A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (pl.: Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat és egyéb szolgálati feladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 21. vagy 24. pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Mfv.I.10.751/2016/4.).

[27] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest a perbeli időszakban visszatérő rendszerességgel, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottn – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.005/2022/4., Kf.VII.45.007/2022/4.). Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az eseti jelleg vizsgálata körében az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti esetköröknél az eseti jelleg külön-külön történő vizsgálata elmaradt, az egybevont következtetés az ítéleti indokolásban nem jelenti azt, hogy a bíróság ne a felek hivatkozásai alapján releváns pontok szerinti vizsgálatot végezte volna el.

[28] A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, azt a KMB Szabályzat 72. c) pontjában írtak is megerősítik. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és

álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[29] A kifejtetteket nem befolyásolja az elsőfokú bíróságnak a KMB Szabályzat 36. pontjával ellentétes azon megállapítása, amely szerint az alperes a körzeti megbízottakat azért utasítja külön parancsban a többletfeladat ellátására, mert e feladatok nem tartoznak a munkaköri leírásuk szerinti szolgálati feladataik közé. Ahogyan az sem, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízott feladatait általánosságban vizsgálva szükségtelenül olyan feladatellátásra is kitért (bűnügyi munka), amely a perbeli ügyben nem szerepel mint többletfeladat-ellátás.

[30] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései közül az alperes fellebbezésében kizárólag a működési körzettel összefüggő 2. pontban foglalt – korábitól eltérő tartalmú – jogszabályhelyet hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy az elsőfokú ítélet arra vonatkozó indokolása mennyiben és milyen okból jogszabálysértő, továbbá a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést miként változtatja meg. Az e tárgykörben kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat-ellátás is megalapozza. A KMB Szabályzat 2. pontjának alperes által hivatkozott módosulása ezért nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak. Nem teszi azt megalapozatlanná az alperesnek a Hszt. 71. § (3) bekezdésének és 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napján hatályba lépett módosítására való hivatkozása sem, mivel e módosítások a perbeli időszakot nem érintik; a módosításról rendelkező jogszabály nem tartalmaz olyan átmeneti rendelkezést, amely lehetővé tenné a módosítások visszamenőleges hatályú alkalmazását. Nem lehet az e módosításokban kifejezésre jutó jogalkotói szándékot sem a jogszabályok értelmezésére visszamenőleges hatállyal alkalmazni, miként azt az alperes állítja, mivel az alkalmazandó jogszabályok – a jogbiztonság (legalitás) alkotmányos követelményéből fakadóan – mindig az alkalmazásuk során hatályos rendelkezések alapján azokkal összhangban értelmezendők.

[31] Az ítéltábla szerint alkalmatlan a támadott határozat jogszerűségének vitatására az alperes amiatti kifogása, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a rendőrkapitányság állományából hiányzók (2 fő) és a megbízási díj iránt keresetet indító hivatásos állományúak (12 fő) száma közötti összefüggést. A törvényszék ugyanis a felperes megbízási díjra való jogosultságát nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontja szerinti ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával, illetve a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével kapcsolatos ok alapján (még ha az előbbi okot

vizsgálta is), hanem a c) pont szerinti, szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör mint többletfeladat ellátása miatt állapította meg. Ez pedig az említett feladatellátást nem köti ahhoz, hogy e feladat a rendőri szerv állománytáblájában rendszeresített valamely konkrét szolgálati beosztáshoz tartozzon, ennél fogva a perbeli esetben a megbízási díjra való jogosultság fennállásához nem volt szükséges az alperes által említett kérdés vizsgálata, már csak azért sem, mert az állománytábla szerinti beosztások száma és a szolgálati feladatok mennyisége között nem szükségképpen áll fenn korreláció (pl. újonnan vagy ideiglenesen jelentkező feladat).

[32] A jogszabály nem határozza meg, hogy többletfeladatoknak mely időszakon keresztül történő rendszeres végzése jogosít megbízási díjra, amiből az következik, hogy erre bármely időszak alkalmas lehet, ha az alatt a többlet-feladatellátások viszonylag összefüggően (tendencia szerűen) követik egymást. Ennek megfelelően a megbízási díj iránti igény elbírálása során a többlet-feladatellátás rendszerességének vizsgálata a konkrét esettől függően különböző időszakokra vonatkozhat. Ez azt jelenti, hogy megalapozatlan az alperes azon állítása, amely szerint a szóban forgó vizsgálat csak havi keretben történhet. Más kérdés, hogy a megbízási díj összecszerűségének meghatározása során viszont valóban a havi adatokat alapul véve kell megállapítani a megbízási díjat, ami ily módon lehetővé teszi egyes hónapok esetében az eltérő díjmérték megállapítását, vagy akár e hónapok tekintetében a díj megállapításának mellőzését. A jelen esetben – az alperes állításával ellentétben – nem volt a perbeli időszakban olyan hónap, amelyben a többletfeladatellátás ne haladta volna meg az 1-2 napot. Ezzel összefüggésben az ítéltábla utal a kereset F/4. és F/5. számú mellékleteire, különösen az utóbbi záró részére, amelyből kiderül, hogy csak a járőrszolgálatoknál azok száma – az egyéb többlet-feladatellátásokon túl – egy esetben nem haladta csak meg a 3 alkalmat (2021. március). Mindehhez kapcsolódóan megjegyzi az ítéltábla, az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a csapatszolgálati feladatok ellátása nem minősülhet többlet-feladatellátásnak. Ennek kapcsán rámutat, hogy a csapaterő alkalmazásának kérdésében a Legfelsőbb Bíróság alperes által hivatkozott, EBH2011. 2350 számú elvi döntése a jelen ügytől eltérő tényállás mellett került meghozatalra. Az elvi határozat alapját képező ügyben ugyanis a megbízási díjat igénylő hivatásos állományú (járőrvezető) a perbeli esettől eltérően a csapaterő alkalmazásához csapatszolgálati századba volt beosztva, amelynek kapcsán a határozat leszögezi, hogy „[a] század tagjaként a felperesek azt vállalták, hogy amikor szükséges az együttes rendőri erő fellépése, abban a kötelék szervezett tagjaként részt vesznek, biztosítva a csapaterő, mint rendőrségi kényszerítő eszköz alkalmazásának lehetőségét”. A perbeli eseten azonban ilyen szervezeti forma alkalmazása nem történt. Ráadásul a kérdéses döntés éppen azt állapította meg, hogy a nem önálló beosztásként értékelhető csapatszolgálat a járőr és járőrvezető beosztás részét képezi, következésképpen nem a körzeti megbízott beosztásába tartozik.

[33] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá.

[34] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság

mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg. Utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseiben foglalt figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterhek mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az elsőfokú bíróság egyfelől utalt arra, hogy a többletfeladatok tekintetében a csapatszolgálati feladatok el nem fogadásával csökkent a felperes által állított többletfeladatellátás mennyisége, aminek következtében e feladatellátás több hónapban nem haladta meg a 2 alkalmat, ez pedig szükségessé tette a megbízási díj mértékének csökkentését (mellyel szemben a felperes nem nyújtott be fellebbezést). Másfelől az előbbiek mellett értékelte a fennmaradó többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát is, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindezt értékelve megalapozottnak ítélte a megbízási díjigényt, de annak összegét a számításához alapul szolgáló rendvédelmi illetményalap kért 75 %-os mértékéről 50 %-ra mérsékelte. Az ítéltábla rámutat, hogy az alperes azon hivatkozása, miszerint a rendőrkapitányságról több személy is pert indított megbízási díj megállapítása iránt, nem ad alapot a mérséklésre, mivel a felperes és a többi pert indító körzeti megbízott a többletmunkát személyenként külön-külön teljesítették. Összességében az állapítható meg, hogy a megbízási díjnak a fenti mértékben történt meghatározása az alperes által hivatkozott jogsérelmi állítások alapján nem jogszabálysértő.

[35] Mivel az ítéltábla a marasztaló ítéleti rendelkezést vitató fellebbezés keretei között eljárva az érvényesített követelés kapcsán hivatalból észlelte a [18]-[20] bekezdésekben ismertetett pergátló akadályt, a megbízási díj elsőfokú ítéletben szereplő marasztalási összegét a szolgálati panasz határozattal le nem fedett (2022. november 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő) időszakra eső, az elsőfokú bíróság által a kereseti kérelem szerint a rendvédelmi illetményalap 50 %-os mértékkel számított összegével, a keresettel túlterjeszkedett időszakra arányosan járó összeggel csökkentenie kellett (3 hónap). Csakhogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegének meghatározása során számítási hibát vétett, ugyanis bár a felperes a keresetében 39 hónap időtartamnak megfelelő megbízási díjat igényelt, mégis 37 hónapnyi időtartammal számolt. Ezt figyelembe véve, s tekintettel arra, hogy az előbbiek alapján a felperes az eljárás keretei között csak 36 hónapra érvényesíthet megbízási díjat megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság mindössze egy hónappal állapított meg a jogszerűen megállapíthatónál többet, így egy hónapnyi 50 %-os illetményalap összeggel (19.325 forint) kellett az ítéletben megállapított díj összegét csökkenteni. Ennek megfelelően azt az ítéltábla 695.700 forintra szállította le, és a kieső időszaknak megfelelően módosította a késedelmi kamatfizetés középarányos kezdő időpontját. Itt jegyzi meg, hogy a támadott ítéletben az elsőfokú bíróság tévesen a kereseti

igénynek a kereset petitumában szereplő időszakát (2020. február 1.) rögzítette, és nem tüntette fel e dátumnak a kereset 11. oldalán, illetve a per folyamán a felperes által történt helyesbítését (2019. november 1.), így azt az ítéltábla a jelen ítélet [2] bekezdésében pótolta.

[36] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a megszüntetési okkal érintett részét a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a pergátló akadályra figyelemmel e részében az eljárást megszüntette; ennek következményeként a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint a felperest megillető megbízási díj összegét és a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[37] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a túlnyomó részt (97 %-ban) pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Ennek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. §-ára és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte, azzal, hogy a felperes csekély arányú pervesztessége (3 %) nem indokolta a felszámított perköltség csökkentését.

[38] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[39] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024 szeptember 3.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Oláh Zsolt s. k.	dr. Koós Szabolcs s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró